DİSK'İN SESİ

türkiye devrimci işçi sendikaları konfederasyonunun onbeş günlük yayın organıdır

DİSK İŞSİZLİK FONU KURDU

DİSK Yönetim Kurulu ile Baskanlar Konseyi'nin 12 Kasım 1976 günü ortak olarak yaptığı olağanüstü toplantıda bir İssizlik Fonu kurmayı kararlastırmıstır.

Ülkemizde bugün işçiler hiç bir şekilde isgüvenliğine sahip değildir. Biryandan kapitalist ekonominin bunalımı, öteyandan patronların aşırı kâr hırsı, hergün yüzlerce-binlerce işçiyi işsiz bırakmakta, işsizler ordusu hızla büyümektedir..

Hiçbir isçi yarın işinden çıkarılamayacağı konusunda bir güvenceye sahip değildir ve işsiz kalmak demek, günümüz Türkiyesi'nin koşullarında, **açlığa ve yoksulluğa** mahkum olmak demektir.

İşte bu koşullar altında, işçi sınıfımızın çıkarlarının gerçek savunucusu olan **DİSK, üyelerinin işgüvenliğini sağlamak, onlara kapitalist düzenin saldırılarına karşı koymada yardımcı olmak için bir İSSİZLİK FONU kurmuştur.**

Sermayenin işçi sınıfı için de korku, şiddet ve tedhisi yaygınlaştırma çabalarına karşı DİSK, işçi sınıfı dayanışmasını pekiştirmek için yeni ve önemli bir adım daha atıyor. **1 Ocak 1977'den sonra isten atılan DİSK üyelerine İssizlik Fonundan sürekli ve düzenli ödeme yapılacaktır.** Sendika, DİSK ve dayanışma aidatlarını düzenli ödeyen her DİSK üyesi bu fondan yararlanacaktır.

Böylece hem DİSK üyeleri yarınlarına daha güvenli bakacak, mücadelede daha rahat ve kararlı olacaklardır, hem de DİSK, sınıf uzlaşmacısı sarı sendikalara karşı daha etkin ve güçlü bir mücadele verebilecektir.

İssizlik Fonunun kurulmasını kamuoyuna açıklamak için düzenlediği basın toplantısında yaptığı konuşmada Genel Başkan'ımız Kemal TÜRKLER bu konuda şöyle demiştir: Pratik işverenlerin bir adımına karşı DİSK'in en azından iki adımla cevap verdiğini göstermiştir. İşçi sınıfı da kendi önlemlerini almaktadır. Amacımız sadece DİSK'i korumak değil, DİSK'i ülkemizin tek sendikal örgütü yapmaktır.

«İşverenlerin ekonomik ve siyasal saldırıları karşısında işten atılmış işçileri açlık ve yarın endişesinden kurtarmak üzere DİSK bir İSSİZLİK FONU kurmayı kararlaştırmıştır. MC -DİSK kendini hükümet mi sanıyor- diyor. Elbette hayır. Fakat bir İşsizlik Fonu kurma kararı alan DİSK zamanı geldiğinde üstüne düşecek büyük sorumlulukları üstlenmeye hazır olduğunu bir kez daha göstermiştir. DİSK'in bu kararı, işçi sınıfımızın çıkarları doğrultusundadır ve sermaye sınıflarıyla, onların emrindeki MC'ye ve sınıf uzlaşmacısı Türk-İş yönetimine indirilmiş bir darbedir. **DİSK İşsizlik Fonu, korkusuzca grev yapma, örgütlenme çalışmalarını sürdürme, işverenlerle mücadele, yarının güvencesi demektir. DİSK İssizlik Fonu, daha güçlü bir DİSK, yükselen demokrasi savasımı demektir.»**

DAYANIŞMA FONU KURULDU

DİSK, işverenlerin işçi sınıfının mücadelesini boğma girişimlerine karşı yeni bir adım daha atmış ve bir DAYANIŞMA FONU kurulmasını kararlaştırmıştır. 23 Ekim'de toplanan DİSK Temsilciler Meclisinde böyle bir fonun kurulması tartısılmış, DİSK tabanının görüşlerini dile getiren delegeler Dayanışma Fonu'nun kurulmasının gerekliliği üzerinde durmuslardır. 24 Ekim'de toplanan DİSK Olağanüstü Genel Kurulu da Temsilciler Meclisinin aldığı kararların ışığı altında Dayanışma Fonu'nun kurulması için gerekli tüzük değişikliğini gerçeklestirmiştir.

Dayanışma Fonu oybirliği ile alınan GENEL KURUL Kararına uygun olarak DİSK üyelerinin ödeyeceği aidatlardan olusacak. Yasal asgari ücretin iki katını (yani 120 lirayı) geçmemek koşulu ile **Böylece burjuvaziye karşı yürütülen ekonomik mücadelede önemli bir güç kazanılmış olacaktır.**

İşverenler son aldıkları bir kararla, sendikal harekete karşı kullanılmak üzere 1 milyar liralık bir fon kurmuşlardır. Bu fonla hem greve giden işyerlerindeki patronları destekliyecek, hem de bazı işyerlerinde işçileri uzun süreli greve iterek, sendikaları mali bakımdan iflasa sürüklemeye çalışacaklardır.

İşte DİSK'in kurduğu Dayanışma Fonu işverenlerin bu tertiplerini boşa çıkarmayı amaçlamaktadır. **Bu fon sayesinde DİSK üyesi sendikalar grevlere daha güvenceli olarak gidebilecek, işverenlerin mali gücü karşısında gerilemiyeceklerdir.**

Dayanışma Fonu aynı zamanda DGM'ye karşı tavır gösteren ve bu nedenle 16 Eylül direnişinde işten çıkarılan işçilerin desteklenmesini de sağlayacaktır. **İşverenlerin issizliğe mahkum ettiği işçilere, DİSK üyesi diğer isçilerin sağlıyacağı bu etkili dayanışmayla açlığın ve yokluğun pençesine düşmeyeceklerdir. İsçi sınıfı, patronların saldırısına uğrayan kardeşlerini yalnız bırakmayacaktır.**

DİSK'İN ALDIĞI ÖNLEMLER

550 binden fazla üyesi bulunan DİSK, işverenlerin işten çıkartmalarına karşı şu önlemleri almıştır:

- Dayanışma Fonu kurmuştur.
- İşten çıkarılan her üyemize brüt ücretinin % 50'si net olarak ödenmektedir.
- Konfederasyonumuza bağlı sendikalarımızın tüm hukukçuları işten çıkarılan üyelerimizin hakları için yargı yollarına başvurmuştur.
- İhbarı ve tazminatı ödenmeyen üyelerimizin bu haklarını alabilmeleri için çalışmalar sürdürülmektedir. Bir kısım üyelerimizin tazminatlarını alması sağlanmıştır.
- İşten çıkarılan üyelerimize yeni iş olanakları araştırılmaktadır. Bir kısmının eski işlerine dönmesi sağlanmış, diğer bir kısım üyemiz ise yeni işlere sokulmuşlardır.
- İşinden çıkarılan üyelerimizin yeniden işe alınmaları ile ilgili bir maddenin ilk toplu sözlesme görüşmelerinde yer almasının zorunluluğu üzerinde hassasiyetle duruyor. Sendikalarımız yapılmakta olan ve yaklaşan toplu sözleşmelerin ilk maddesini böyle tayin ve tanzim ediyorlar.

GENEL TEMSİLCİLER MECLİSİ ARDINDAN OLAĞANÜSTÜ GENEL KURUL, ÖNEMLİ KARARLAR ALDI

DİSK'e, işçinin hakkını koruduğu ve işçilerin yegâne güçlü sendikal örgütü olduğu için saldırılıyor. DİSK sarı sendırılmazdı, üstelik ödül de verilirdi. Sermayenin tercümanlığını yapan günlük gazetelerde DİSK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'in şahsında bütün bir DİSK camiasına açılan yaylım ateşinin sebebi budur. Kodaman işverenler DİSK'i parçalamak istiyorlardı. Ama ne oldu?

Türlü siyasî görüşteki DİSK tabanı ve yönetim organları, gerici sermayenin bu saldırılarına karşı birlikte ve dimdik karşı koydular.

Gerici sermaye ve onların hizmetkârlarına ilk tokat DİSK yönetim Kurulu ile Başkanlar Konseyinin ortak kararı ile indirildi.

İkinci tokatı DİSK'in tabanını temsil eden 5 bin kişilik DİSK Genel Temsilciler Meclisinden yediler.

Üçüncü darbeyi de Olağanüstü Genel Kurul vurdu.

Böylece DİSK, tabanı ve yönetim organları ile tam bir uyum içinde olduğunu ve sermayenin her türlü tertibine karşı dimdik ayakta durmaya devam edeceğini bir kere daha kanıtlamış oldu.

«Amacımız daha güçlü bir DİSK'tir. Gün safları sıklaştırma, birliği pekiştirme günüdür. Keskinleşen sınıf mücadelesinde bizi bekleyen yeni görevlerin başında her türlü saldırıyı kararlılıkla göğüslemek var. Zafer birlikten geçiyor.»

DİSK Genel Temsilciler Meclisi Kararlarından

BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN

BÜTÜN ÜYELERİMİZİN VE OKURLARIMIZIN KURBAN BAYRAMINI KUTLAR BAŞARILARLA DOLU GÜNLER DİLERİZ

DİSK BÖLGE TEMSİLCİLİKLERİNİN ÇALIŞMALARI HIZLANDIRILIYOR

DİSK, son bir yıl içinde üçüncü kez Genel Temsilciler Meclisini topladı. Gelişmeler karşısındaki tavrı taban tarafından belirlendi. Tabanın temsilcileri önerilerini getirdiler. DİSK'in yolunu - yöntemini belirlediler. 24 Ekim 1976 günü yapılan DİSK Olağanüstü Genel Kurulu, bu önerileri değerlendirdi. Kararlar aldı. Buna göre gerekli tüzük değişikliklerini yaptı. Dışa bağlı büyük sermayenin ve onların hizmetkârlarının saldırılarına karşı üyelerinin maddi ve manevi güvencelerini sağlama alan İşsizlik ve Dayanışma fonları yanısıra, örgütsel yapısını sağlamlaştırmaya yönelik en önemli kararlardan biri de BÖLGE TEMSİLCİLİKLERİNE ilişkindi.

25 - 29 Mayıs tarihleri arasında yapılan Gönen Konferansları, DİSK in konfederal düzeyde etkinliğini artırmaya yönelik prensip kararları saptamıştı. Ülkemizin çeşitli yörelerinde DİSK'e bağlı sendikalar arasındaki koordinasyonun sağlanması, dayanışmanın artırılması, üzerinde ısrarla durulan bir konuydu. Pek çok bölgemizde DİSK'e bağlı sendikalar arasındaki birliğin, dayanışmanın artırılması tabanın isteği idi. Böylelikle her bölge ve Il'de, DİSK'e üye sendikaların şube ya da temsilcilikleri arasında koordinasyon sağlayacak Bölge Temsilciliklerinin kurulması ve kurulu yerlerde de etkinliklerinin artırılması gerekiyordu.

GENEL YÜRÜTME KURULU

24 Ekim günü yapılan Olağanüstü Genel Kurul, DİSK Ana Tüzüğünde gerekli değişiklikleri ve eklentileri de yaparak, bu âcil konuya da çözüm getirdi. Tabanın isteği, yani onun söz ve karar sahibi olma ilkesi bir kez daha hayata geçirildi. DİSK'i güçlendirmenin bir diğer yolu olan «örgütlenmenin hızlandırılması ve etkinleştirilmesi» böylece sağlam bir temele oturtuldu.

PETKİM REFERANDUMUNUN SONUCUNU KİMSE YANLIŞ DEĞERLENDİRMEMELİ

PETKİM'DE AYLAR BOYU SÜREN YETKİ UYUŞMAZLIĞININ REFERANDUMLA ÇÖZÜLMESİNİ DİSK İSTEDİ. REFERANDUM İÇİN DİSK ÇABA HARCADI. REFERANDUM DİSK'İN BASKISI İLE GERÇEKLEŞTİRİLDİ. ÇÜNKÜ DİSK, YARININ YÖNETİCİLERİ OLACAK İŞÇİLERİN, BUGÜNDEN İTİBAREN SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLMASINI, KENDİLERİNİ GELİŞTİRMELERİNİ BİR İLKE OLARAK KABULLENMİŞTİR. BU BAKIMDAN, REFERANDUMUN KAYBEDİLMESİ «AMAN AMAN» BİR SONUÇ DEĞİLDİR VE BÖYLE GÖRÜLMEMELİDİR.

DİSK için önemli olan, «referandumun uygulanmasıdır», «yasalaştırılmasıdır». Üstelik DİSK, bugüne kadar yapılan bütün referandumları kazanmıştır. Peki ne olmuştur da Petkim kötü sonuçlanmıştır? Bunun elbet çeşitli nedenleri vardır. Meselâ, Kocaeli'de DİSK'e bağlı sendikalar arasında güç ve eylem birliği yeterince sağlanabilmiş midir? DİSK üyesi işçiler PET-KİM işçileri üzerindeki faşist baskıları durdurmak ve geri-letmek için çalışmışlar mıdır? Diğer ilerici güçlerin bu konudaki tutumları ne olmuştur, ya da bir başka deyişle «ilerici güçlerin birliği» sağlanabilmiş midir? Sözümona sosyalist geçinenler, yoksa Petrol ve Kimya Sanayii İşçileri Sendikası'na karşı bir tavır mı göstermişlerdir?

PET-KİM referandumunun sonucunu değerlendirirken, bütün bunların gözden kaçırılmaması gerekiyor. Çünkü PET-KİM işçisi, ağır maddi ve manevi baskı koşullarında mücadele verdi. 16 Eylül gelişmelerinden sonra işten çıkartılan işçilerin yerine pek çok zararlı unsur sokuldu.

Oylama sırasında, bir kısım Pet-Kim işçisinin, artan hayat pahalılığı karşısında sözleşmenin bir an önce imzalanması için tavır değiştirdiği söylenebilir. Çünkü işveren, DİSK'in kazanması durumunda Toplu Sözleşmeleri çıkmaza sokacağını ortalığa yaymıştı. Bu bile, Türk-İş'e bağlı Petrol İş Sendikasının işveren tarafından nasıl desteklendiğini ispatlıyor. Dergisinde zoraki «devrimci» gözüken bu sendika yönetiminin daha uzun süre başta kalmayı başarabileceğine ihtimal vermiyoruz. Faşist eğilimli bölge çalışma görevlileri ile sahte belge düzenleyecek kadar işçi sınıfına ihanet eden bu yönetimin kaderini, Petrol-İş'in tabanı halledecek.

Sonuç olarak şu söylenmeli: Her türlü baskıya rağmen hâlâ bugün kafası ve inancı ile DİSK'e bağlı 2 bine yakın işçi PET-KİM tesislerinde çalışıyor. Eksiklikleri, hataları düzeltmek, işçi sınıfının sendikal - siyasal birliğini Kocaeli'nde de gerçekleştirmek için yoğun ve ısrarlı çalışmalar gerekiyor. Pet-Kim'in ne bir Seydişehir'e, ne de İskenderun veya Aliağa'ya döndürülemiyeceğini şimdiden söyleyebiliriz. Çünkü : Devran, DİSK'ten yana dönüyor. Ve DİSK bunun için çalışıyor.

İZSAL grevi ikinci yılında

15 - 16 Haziranlardan, 20 Eylül'lerden, 1 Mayıs'lardan, 16 Eylül'lerden geçerek daha kararlı, daha azimli bu güne gelen İzsal işçileri grevlerinin 1. yılını kutluyorlar.

Sömürüye ve baskıya karşı bir ömür boyu sürdürülen savaşımın bir bölümünü İzsal grevinde İzsal işçileri sürdürüyor. 365 gün grev çadırını bekleyen, 365 gün «grev gözcüsü» gömleği ile nöbete duran İzsal işçilerinin grevi : birliği, dayanışmayı simgeleyen somut bir eylemdir.

Grevin birinci yılını bitiren ikinci yılına başlayan işçiler greve çıktıkları ilk günkü gibi heyecanlı ilk günkü gibi kararlı.

Yıllardır işçi sağlığı, iş güvenliği uygulanmayan işyerinde asgari ücretle işçi çalıştıran işveren, sömürüsünü daha da yoğunlaştırmak ve işçilerin örgütlü mücadelesini kırmak için çeşitli oyunlarla kamuoyunu yanıltmak istemişti.

İşçilerin kararlı mücadelesi, örgütlü gücü ve 365 gün süren grev tüm bu oyunları boşa çıkardı.

ÇIKARKEN

Yığınla günlük gazete, haftalık ve aylık dergi var. Bu yayınlar değişik siyasal ve ideolojik görüşlere sahip. Büyük çoğunluğu sermaye sınıflarının görüşlerini yansıtıyor, sömürü ve kâr düzeninin savunuculuğunu yapıyor. İşçi sınıfı adına çıktığını iddia eden yayınlar da işçilerin eline geçmiyor. Bugün Milliyet, Hürriyet ve Tercüman gazetelerinin sadece yurt içi baskı adedi toplam 1.6 milyonu buluyor. Oysa nüfusumuzun ancak yarısı, yani 20 milyon vatandaşımız okuma - yazma bilmektedir. Demek ki, kaba rakamla her 13 okur - yazar insanımızdan birisi bu gazetelerden birini izlemektedir. Nüfusumuzun büyük çoğunluğu işçi, köylü, memur, yani emekçidir. Yani milyonlarca işçinin, emekçinin kendi sorunlarına eğilen, onların bu sömürü, kâr ve baskı düzenine karşı verdikleri mücadeleve ışık tutacak çapta bir yayın organı yoktur.

DİSK'in işçi sınıfının çıkarlarını savunan ve görüşlerini yansıtan yayınları var. Ancak, bunları okuma olanağı bulanların sayısı çok az. Ayda 1 kere yayınlanan DİSK DERGİSİ'nin baskı sayısı durmadan yükseliyor. Ama bu derginin sadece işçi sınıfımızın en bilinçli kesimini temsil eden DİSK üyelerinin bütününün eline ulaşamadığı unutulmamalı. Oysa işçi sınıfımız DİSK'in görüşlerini, çalışmalarını sürekli izlemek ve kendisine yakın olan yayınları okumak istiyor. Ayrıca, sermaye sınıfları sömürü, kâr ve baskının haklılığını göstermek, DİSK'i karalamak için yoğun propaganda yapıyor. Bu amaçla, «Çalışma barışı», «emek - sermaye işbirliği», «fiyat artışlarının nedeni aşırı ücret artışlarıdır», «büyük ve müreffeh Türkiye», «DİSK bir işçi kuruluşu değildir» şeklinde işçi sınıfının ilerici hareketini saptırmaya, bu insanlık dışı düzeni aklamaya, paklamaya çalışıyorlar.

5 Ekim 1976'da toplanan DİSK Genel Yönetim Kurulu ile Başkanlar Konseyi 15 günlük bir DİSK GAZETESİ'nin çıkarılmasına karar verdi. Aynı karara göre, bundan böyle her üye sendikamızın gazete veya dergisi DİSK Gazetesi arasına konulacaktır. Böylece sendikal basın - yayının DİSK'te bütünleşmesi doğrultusunda önemli bir adım atılmıştır. Böylece her DİSK üyesi, 15 günde bir DİSK GAZETESİ'ni izleme olanağına kavuşmuş olmaktadır. DİSK yönetimi bu kararıyla tabanın bir ihtiyacına daha cevap vermiş olmaktadır.

DİSK Gazetesinin esas amacı, sermaye sınıflarının yoğun ideolojik saldırısına karşı işçi sınıfının görüşlerini en geniş kitlelere ulaştırmaktır. Böylece, DİSK bünyesinde görüş birliği daha da güçlenecektir.

DİSK'in ve üye sendikaların çalışmaları, ekonomik haber ve yorumlar, kadın ve genç emekçilerin sorunları, sağlık, pratik hukuk bilgileri, spor ve sanat olayları, mizah, dünya işçi hareketi, çeşitli ülke sorunları DİSK GAZETESİ'nin işleyeceği konular arasındadır.

Her DİSK üyesi işçi DİSK GAZETESİ'nin en birinci okuru ve muhabiridir. Her DİSK üyesinin Gazetesine karşı birinci görevi onu okumak, tartışmak; ikinci görevi de işyeri ve çevresindeki tüm olayları, haberleri Gazetesine iletmektir.

Saygılarımızla...

DİSK'İN SESİ

Siz Vermeyin, Biz Almasını Biliriz !

Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu Genel Başkanı Halit Narin, «Toplum içinde işçiler nüfusun onda biri kadardır. Bu yüzden işçilere daha fazla haklar verilemez,» diye buyurmuş. Toplumun yüzbinde biri kadar bile olmayan tekelci burjuvazinin bu sayın temsilcisi şu iki şeyi iyi bellemeli : Bir kere işçi sınıfı aileleriyle birlikte bugün Türkiye'de nüfusun en az % 35 - 40'ını oluşturmaktadır, ayrıcalıklı bir azınlık değil, tersine değerlerin en büyük bölümünü alınteri ile yaratan koca bir sınıftır. İkinci olarak siz istediğiniz kadar, «Daha fazla hak verilemez» deyin, biz hakkımızı almasını biliriz sayın Narin. Ve ayrıcalıklı zümrelerin olmadığı bir Türkiye kurmak da en büyük tarihsel hakkımızdır.

Kim Kime Tokat Atıyor ?

Genel Başkanımız Kemal TÜRKLER yaptığı bir konuşmada Halit Narin'in DİSK'i karalama çabalarını şöyle cevaplandırdı : «TİSK Başkanı Narin'e şu gerçeği iyice bellemesini salık vereceğim. Birincisi **bu kişi, temsil ettiği işverenlere ve MC'ye güvenerek DİSK'e hakaret etmiştir. İşçi sınıfımız, dün olduğu gibi, bundan sonra daha güçlü bir şekilde sendikal temsilcisi olan DİSK'e uzanan elleri kırmasını bilecektir. Öteyandan Narin DİSK'e tokat atmaktan ve atılmasından söz ediyor. Sermaye sınıfları, kurulduğu günden itibaren DİSK'e tokat atmayı, DİSK'i tasfiye etmeyi,** hayal etmişlerdir. **Sıkıyönetimler, hapisaneler, komanda baskınları, cinayetler DİSK'i yokedememiştir.** DİSK'e hakaret etmeye ve tokat atmaya yeltenenler şunu iyi bilsinler ki, DİSK'in her eylemi ve her kararı onların suratında izi kaybolmayacak bir şamar gibi patlamakta ve patlayacaktır.»

Hasbelkader Patronlar

Türkiye Sanayi Odaları Birliği Genel Başkanı Sakıp Sabancı söyle diyor :

«Hiç bir özel müessese ve fabrika girişimcisinin değildir. Bunlar hasbelkader yed-i emine verilmiş kuruluşlardır. O müesseseler 40 milyonundur.

YURT DIŞINDAKİ KARDEŞLERİMİZ UYANIK OLMALIDIR

İŞSİZLİK, PAHALILIK BIÇAĞI KEMİĞE DAYANMIŞ. YÜZ BİNLERCE KARDEŞİMİZ GURBETİN YOLUNU TUTMUŞ. BATI AVRUPA'NIN AĞIR SÖMÜRÜ DİŞLİLERİ ARASINDA BULMUŞLAR KENDİLERİNİ. SICAK YUVALARINDAN UZAK, YARINLARINI BIRAZ OLSUN GÜVENCE ALTINA ALMAK İÇİN ÇALIŞIP DURURLAR. BİR KENARA ÜÇ BEŞ KURUŞ KOYABİLME HAYALLERİ DE DUMAN OLUR, UÇAR GİDER.

Yurt dışındaki kardeşlerimiz, yıllardır ayrımcılığın, haksızlığın kurbanıdırlar. Çalıştıkları gelişmiş kapitalist ülkelerde, herkes gibi vergi verirler. Ama eşit haklardan bir türlü yararlanamazlar. Sırtlarındaki aşırı sömürü durmadan katmerleşir.

Patronların «Kâr, daha çok kâr» hırsı yüzünden, kapitalist düzenin ekonomik bunalımı son yıllarda derinleşince, haksızlık da iyice arttı. Göçmen işçiler, kitle halinde geri gönderilmeye başladı. Baskılar yoğunlaştı. Taşınma yasakları kondu. 1975 yılından bu yana sadece Federal Almanya'dan yurda kesin dönüş yapan kardeşlerimizin sayısı 150 bine yakın.

Geçtiğimiz yıl, Federal Almanya hükümeti işçilerimizin çocuk paralarını gaspetti. Türk yetkilileri ağızlarını bile açmadı. Niçin?

Çünkü Batı Avrupa tekelci sermayesiyle Türkiye'deki tekelci sermaye, oradaki gerici iktidarlarla buradaki MC içiçe. can ciğer kuzu sarmasıdırlar da ondan.

Geçtiğimiz günlerde MC'nin, kodaman patronların, sarı sendikaların ve gerici basının, göçmen kardeşlerimiz üstünde ne biçim oyunlar tezgâhladıkları bir defa daha ortaya çıktı.

Kendi deyişleriyle **«ilk özel sektör gazetesi olarak, olayların akışını değiştirmek ve rejimi rayına sokmakta, basının görevini çok çok aşan hizmetler ifade eden»** bir gazete «Büyük İşçi Kurultayı» düzenledi.

Başta MC'nin başı Demirel ve bakanları, İşverenler, İşveren sözcüleri, İşveren Sendikaları Başkanı Narin, Türk-İş yöneticileri ve 7 Avrupa ülkesinden 30 işçi katıldı bu toplantıya. Bu 30 kişinin hangi yöntemle seçildiği, kitleleri ne kadar temsil ettikleri ve ne derece işçi oldukları tartışma götürür elbette.

En gerici güçlerin, sermaye yanlısı saldırgan yayın organı «Tercüman» ın amacı gittikçe gerileyen MC'ye yurt dışından destek sağlamaktı. MC'nin başı ve yetkilileri bol bol vaatlerde bulundular. Oy hakkı, işçi çocuklarının eğitimi vb... Bu istekler yeni değildir. Yurt dışındaki kardeşlerimiz, bu haklı isteklerini yıllardır ileri sürüyorlar. Gerici iktidarların, MC'nin kulakları hep tıkalıydı bu isteklere. Dağda kurt öldü de, MC'nin kulakları bugün birdenbire açıldı mı yoksa? Ama halkın istekleri onların bir kulağından girip ötekinden çıkar.

MC'nin başı, serbest dolaşım konusunda tavizkârlığını saklayamadı. «Serbest dolaşım konusu AET ülkeleriyle yapılan katma protokola konmuştur. **Ancak bazı şeyler eskimiştir. Şartlar değişmektedir.»** dedi.

İşveren sözcüsü Narin daha açık konuştu. «Sanayi hamlesinin sekteye vurulmaması» gerektiğini, «Bunda da en büyük sorumluluğun gene **yurt dışında çalışan işçilerimizin omuzlarına bineceğini»** söyledi. Böylece Narin, «kâr, daha çok kâr», «sömürü, daha çok sömürü» için «döviz, daha çok döviz» istiyordu.

Türk-İş Genel Sekreteri Şide, «Kesin dönüş için Almanya'da birçok işaretlerin olduğunu» belirttikten sonra, «Kesin dönüş hazırlıklarına başlamalıyız.» dedi. O da böylece, F. Almanya hükümetinin, kardeşlerimizi kitle halinde geri gönderme siyasetini tasdik ediyordu.

«Büyük İşçi Kurultayı», **MC + İşveren + Türk-İş + Gerici Basın** dörtlüsünün tezgâhladığı bir oyundur. Amaç, yurt dışındaki işçilerimizin daha da çok sömürülmesini sağlamaktır. Sömürüyü görmelerini, sömürüye karşı mücadele etmelerini önlemektir.

«Tercüman» yazıyor : «En fazla üç ay diyorum... Göreceksiniz, Türk işçisi, Avrupa'da başı dik, gönlü rahat yepyeni bir insan olacak.»

Lâfa bakın... Aldatmacaya bakın!..

«Büyük İşçi Kurultayı» nı tezgâhlayanların unuttuğu bir şey var! Aşırı sömürü altında inleyen, ama hızla bilinçlenip örgütlenen Avrupa'daki kardeşlerimizin, böylesi duygusal söz ve vaadlere kanma dönemi çoktan geçmiştir. Onlar artık gerçekleri açıkça görüyorlar ve sahte İşçi Kurultaylarının altında yatan OYUN'ları biliyorlar.

DİSK, yurt dışındaki işçilerimizin eşit haklara, oy hakkına sahip olmaları için sürekli bir mücadele veriyor ve gaspedilen paralarını alabilmek için sonuna kadar mücadele edeceklerine inanıyor.

HUKUK

patronlar ve MC uluslararası sözleşmeleri çiğniyor

İşçilerin sendikal örgütlenme ve faaliyetleri uluslararası sözleşmelerle korunmuştur. Bunlardan biri, ÖRGÜTLENME VE TOPLU GÖRÜŞME HAKKI İLKELERİNİN UYGULANMASINA İLİŞKİN 98 SAYILI ULUSLARARASI SÖZLEŞME'dir. Uluslararası Çalışma Örgütü tarafından 1949 yılında kabul edilmiştir. Türkiye 1951 yılında çıkardığı bir yasa ile sözleşmeyi onaylamıştır.

1961 Anayasası'nın 65. maddesine göre : **«Usulüne göre yürürlüğe konulmuş milletlerarası andlaşmalar kanun hükmündedir.»**

98 sayılı sözleşme, «usulüne göre yürürlüğe girmiş» olduğuna göre yasa hükmündedir. Yani herkes ve tüm devlet organları, bu arada hükümet, bu sözleşmeye uymak ve onu uygulamak zorundadır. Bu, anayasal bir görevdir.

98 sayılı sözleşmenin 1. maddesine göre : «İşçiler **çalışma hususunda sendika özgürlüğüne zarar vermeye yönelik her türlü ayırım gözetici eyleme** karşı tam bir korumadan yararlanacaktır.»

Aynı maddeye göre : **«Bir sendikaya üye olması ya da sendika faaliyetlerine katılmasından dolayı bir işçiyi işinden çıkarmak ya da başka yoldan ona zarar vermek yasaktır.»**

Eylül günlerinde, işçi sınıfı, sendika örgütlenme ve faaliyet hakkını ayaklar altına alacak DGM taslağına karşı bu hakkını savundu. Bu eylem, uluslararası sözleşmede yer alan bir temel hakkın savunulmasıydı.

Bunu fırsat bilen patronlar, önceden düzenlenmiş KARA LİSTELERDE yer alan bilinçli sendika militanlarını toplu olarak işten attılar. Böyle davranırken, her zaman olduğu gibi, İş Yasası'nın işçi aleyhtarı 17. maddesine yaslandılar. Böylelikle, **«DİSK'te örgütlenmeye hayır, daha çok kâra evet»** anlayışına yasal bir kılıf bulmuş oluyorlardı.

Oysa, İş Yasası'nın 17. maddesini uygularken patronlar, 98 sayılı sözleşmeye uymak zorundadırlar.

Gerek DGM taslağı gerekse toplu işten atmalar, 98 sayılı sözleşmeye aykırıdır. İşçilerin sendika hakkını savunan eylemi sözleşmeye uygundur, onun himayesindedir.

Bilinçli işyeri sendika temsilcileri ve işçiler, «DİSK sendikalarında örgütlendikleri ve sendikal faaliyet yaptıkları için toplu olarak ve önceden hazırlanmış kara listelere göre işten çıkarılmışlardır.»

Patronlar ve MC, uymak zorunda oldukları uluslararası sözleşmeyi çiğnemektedirler.

DİSK DAYANIŞMA VE İŞSİZLIK FONLARI'nın kurulması, uluslararası hukuk kurallarını ayaklar altına alan MC'nin ve patronların tehdidini kırmıştır.

Kamu ve özel kesimin bütün kuruluşlarının 40 milyonda birine millet olarak otomatikman hissedarız.»

Madem bütün fabrikalar 40 milyonun Sayın Sabancı, artı değeri paylaşırken, kâr dağıtımı yaparken niye hiç aklınıza gelmez 40 milyon hisse sahibi? Nicin ülkemizde 4-5 milyon kisi hâlâ issiz ve «kendi fabrikaları» nda bile is bulamıyor? Niçin «hisse sahibi (!)» isçiler kendi fabrikalarından atılıyor? Bu ilkel söz oyunlarıyla artık kimseyi kandıramazsınız Sayın (!) isverenler! Hem madem sizler fabrikaların basına hasbelkader geldiniz, öyleyse niçin burada kalmak için ısrar ediyorsunuz? Belki bu isi sizden daha iyi yapacaklar vardır. Bırakın biraz da onlar, meselâ isci sınıfı, yönetsin!

EKONOMİ

PAHALILIK DURMADAN ARTIYOR

Emekçi halkımızı kasıp kavuran hayat pahalılığı hızını kesmeden devam etmektedir. Son yayınlanan fiyat istatistiklerine göre, Eylül ayı itibariyle son 1 yıllık fiatlar İstanbul'da % 19,3 ve Ankara'da % 17,2 oranında artmışlardır. Artışlar gıda maddelerinde daha yüksektir. Gerçekten; gıda maddeleri fiatları İstanbul'da % 24, Ankara'da % 19 oranında artmıştır.

Bu demektir ki, son bir yıl içinde işçi ve emekçi halkımızın ceplerindeki her 100 liranın İstanbul'da 19 ve Ankara'da 17 lirası çekilip alınmış, patronların kasalarına akıtılmıştır. Sendikalarımız, elbette ki, bunu karşılamak için toplu sözleşmelerdeki ücret taleplerini artırmışlardır. Ama fiatlar bu alınan zamları etkisiz bırakacak bir hızla artmaya devam etmişlerdir. Bu yüzden son 4 - 5 yıldır gerçek ücretlerde hemen hiçbir artış sağlanamamıştır.

Hal böyleyken, işveren patronlar fiat artışlarının nedeni olarak ücret artışlarını görmekte ve bunların dondurulmalarını istemektedirler. M.C. İktidarı da bu yolda kanun tasarıları hazırlamaktadır. Ama İşçi sınıfı böyle bir şeye asla müsaade etmeyecektir.

EMPERYALİZMİN GÖZÜ TÜRKİYE'YE DİKİLİ

Kapitalist dünya sistemi büyük bir bunalım içinde. İleri kapitalist memleketler bu bunalımdan kurtulmak için büyük çabalar gösteriyorlar, yollar arıyorlar. Bu yollardan birisi de sermayelerine yabancı ülkelerde yatırım olanakları bulmak. Bunun için, sömürülecek ucuz ve bol işgücü olan memleketler arıyorlar.

Türkiye böyle bir memleket. Onun için emperyalizmin gözleri Türkiye'ye dikilmiş bulunuyor. Kasımın başlarında evvelâ Almanya'dan büyük bir heyet geldi. Çeşitli temaslar ve incelemeler yapıp gitti. Giderken herşeyi beğendiklerini yalnız «yatırım iklimini» - ki emperyalist yatırımlara karşı bununla herhalde halkımızın tavrını kastetmişlerdir - beğenmediklerini ifade ettiler.

Alman heyetini, ondan daha kalabalık - 100 kişilik - bir Fransız heyeti izleyecek ve onlardan sonra da Japonlar gelecektir. Öyle anlaşılıyor ki, yurdumuz önümüzdeki dönemde, emperyalizmin başlıca bir ekonomik saldırı hedefi olacaktır.

Yabancı sermaye yatırımları, ilk bakışta, memlekette fabrikalar kurup yeni iş sahaları açtığı için, faydalı imiş gibi görünür. Ama bu sadece yanıltıcı bir görünüştür. Çünkü yabancı sermayenin asıl amacı memleketin doğasını ve emek gücünü sömürmektir. Bu sömürü alanı genişledikçe, memleket her yönüyle yabancı egemenliğine de girmeye başlar.

Bu nedenle işçi sınıfımız, yurdumuzun böyle yabancı sermayeye peşkeş çekilmesine bundan böyle de var gücüyle karşı çıkacaktır.

YENİ ADI DEV MADEN-SEN OLAN MAB-İŞ GENEL KURULU YAPILDI.

20 - 21 Kasım 1976 tarihleri arasında DİSK'e bağlı Mab-İş Sendikasının Genel Kurulu yapıldı.

3 No. lu işkolunda bulunan birçok işyerinin biran önce örgütlenmesi konusunda gerekli çalışmaların da yapılacağı belirtilen Genel Kurul'da tüzük değişikliği ile sendikanın adı DEV MADEN-SEN olarak değiştirildi.

Yapılan seçimler sonucunda Genel Başkanlığa Mustafa TEKİN, Genel Sekreterliğe Naci KAYA, Genel Başkan Vekilliklerine Erdem Ünal, İsmail Aksüt, Müslim Şahin getirildiler.

HABERLEŞME İŞKOLUNDAKİ MÜCADELE PTT VE TRT EMEKÇİLERİNİN ZAFERİ İLE SONUÇLANACAKTIR...

Bugün dünden daha çok demokratik haklarımıza saldırılıyor, bugün dünden daha çok sendikal mücadelemiz kırılmaya çalışılıyor. Dört yanımız ihanet çeteleri ile çevrilmiş aç kurtlar gibi önce işyerlerindeki sendikal birliği parçalamaya çalışıyorlar, sonra sendikalara saldırıyorlar.

Haberleşme işkolunda çalışan emekçilerimiz birliklerini bu bozguncular a karşı korumak için daha çetin mücadele veriyor.

Geçtiğimiz günlerde TRT ve PTT emekçilerinin tek ve güçlü sendikal örgütü Yeni Haber-İş'e karşı saldırıya geçildi; önce sahte belgelerle yargı organları yanıltıldı, sonra MC yanlısı, büyük patronların gazeteleri ile sahte haberler yayınlandı. Yeni Haber-İş Sendikası tüm bu saldırılara yalan haberlere 87 işyerinde yetki alarak ve 2500 işçiyi kapsayan toplu iş sözleşmesi imzalayarak cevap verdi.

İşçi sınıfımız ve onun sendikal örgütü DİSK haberleşme işkolu emekçilerinin yanındadır. Demokrasiye inancını yitirmiş faşist yöneticilere karşı, büyük patronlara karşı ve onların temsilcisi MC'ye karşı TRT ve PTT emekçilerinin başarısı tüm ilerici güçlerin başarısı olacaktır.

SALDIRILAR SÜRÜYOR

Geçtiğimiz ay içinde DİSK üyesi Bar-Der-İş Sendikası Genel Başkanı Kenan Budak ve arkadaşları Erdoğan İnayet, Mustafa Gündoğdu silâhlı saldırıya uğradı. Saldırganın ateş etmesiyle iki kişi yaralandı. Saldırganın Adalet Partisi Fatih İlçe Gençlik Kolu Başkanı Tuncer Arabul olduğu ve aynı kişinin Battal Mehetoğlu'nun da katili olduğu açıklandı.

Sermaye çevreleri, büyük patronlar işçi sınıfımızın yükselen demokratik mücadelesi karşısında ne yapacaklarını şaşırdılar. Kiralık katiller besleyen sermaye çevreleri ve onların politik temsilcileri işçi sınıfının gelişen mücadelesini taşlı sopalı zincirli, tabancalı saldırılarla engelleyebileceklerini sanıyorlar. İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız üzerinde baskı ve saldırı havası estirerek yıldırma politikası izliyorlar, tek tek saldırı hedefleri saptıyorlar, ancak tüm bu saldırılar işçi sınıfımızın gelişen mücadelesini geriletemiyor. Çünkü tarihin o durdurulamaz akışı, işçi sınıfımızdan yana akıyor.

TEK-İŞ YÜKSEK HAKEM KURULUNDA NİÇİN KAYBETTİ

İşverenlerle sarı sendikalar, DİSK üyesi sendikaları zayıflatmak için giriştikleri ortaklaşa tertipleri giderek yoğunlaştırmaktadırlar.

Türkiye Elektrik Kurumu işvereni 23 işyerinde toplu sözleşme görüşmelerini sürdüren DİSK'e bağlı TEK-İŞ'i etkisizleştirmek için, Türk-İş üyesi TES-İŞ'le bir toplu sözleşme imzalamıştır. İşveren bu sözleşme ile işçilere tanınan intibak zamlarını TEK-İŞ'in yetkili olduğu işyerlerindeki işçilere vermemiştir. Tamamen TEK-İŞ'i zayıflatmak ve işçilerin TES-İŞ'e geçmesini sağlamak için hazırlanan bu komploya, TEK-İş itiraz etmiştir. Önce Uzlaştırma Kurulunda, sonra da İl Hakem Kurulunda TEK-İŞ'in itirazı haklı görülmüş, her iki kurul da sözleşmenin TEK-İŞ üyelerine de uygulanmasını kararlaştırmıştır. İşveren bu duruma Yüksek Hakem Kurulunda itiraz etmiştir. Konuyu uzun süre inceleyen Yüksek Hakem Kurulu 12 Ekim 1976 günü 5'e karşı 3 oyla TEK-İŞ aleyhinde karar vermiştir. Bu karar 2 Türk-İş temsilcisi, 1 TİSK temsilcisi, 1 Bakanlık temsilcisi ve bir de Doç. Ahmet Demir'in oylarıyla alınmıştır. Türk-İş temsilcilerinden Tarım-İş Başkanı Binali Yağışan önceden, «TEK-İŞ aleyhine oy verirsem yüzüme tükürün, TEK-İŞ haklıdır» demesine rağmen, oyunu işverenden yana kullanmıştır. Fakat asıl önemli olan, kurul üyesi Doç. Alpaslan Işıklı'nın son toplantıya gelmemesidir. Işıklı'nın yerine toplantıya katılan Ahmet Demir ise TEK-İŞ aleyhine oy kullanmıştır. Eğer her fırsatta ilerici, solcu, işçiden yana olduğunu belirtmekten geri kalmayan Doç. Işıklı son oylamada bulunsaydı, sonuç 4-4 olacak ve bu durumda TEK-İŞ lehine oy kullanmış olan Kurul Başkanının oyu 2 oy sayılacağı için oylama işçilerin lehine sonuçlanacaktı.

DİSK'e bağlı sendikalara karşı işveren-sarı sendika ittifakının giriştikleri tertiplerin böylesi önemli bir aşamasında, Işıklı'nın oylamaya katılmaması büyük bir sorumsuzluk olmuştur. TEK-İŞ üyesi işçiler böylece toplu sözleşmenin tanıdığı haklardan yararlanamamışlardır. Ayrıca Sarı sendika ve işverenin adamları da bu olaydan faydalanarak, «Solcular işçilere düşmandır, onlarda işçileri sömürüyor» şeklinde propaganda yapmışlardır.

- DİSK insanın insan tarafından sömürülmesinin her biçimine karşıdır. Bunun için DİSK üyesi sendikalar toplu sözleşmelerle üyelerine yeni ekonomik ve sosyal haklar kazandırmaya çalışırlar. DİSK bütün emekçilerin insanlık onuruna yaraşan bir yaşama ulaşması için «DAHA ÇOK ÜCRET, DAHA AZ ÇALIŞMA SÜRESİ» belgisini hayata geçirmek için mücadele eder. İşçilerin patronlar karşısındaki haklarını sonuna kadar savunur. DİSK böylece işçilerin sömürülmesini sınırlandırır.
- DİSK'in amacı, sömürünün sadece sınırlandırılması değil, onun tamamen ortadan kaldırılması, sömürü ve baskısız bir toplum düzeninin kurulmasıdır. DİSK böyle bir toplumun kurulmasının ancak işçi sınıfının ve diğer emekçilerin siyasal iktidar olmasıyla mümkün olacağını savunur. DİSK bu yüzden emekçilerin siyasette söz ve karar sahibi olmasının zorunluğunu belirtir.

  Böylece DİSK sınıf ve kitle sendikacılığının iki vazgeçilmez şartını;

  1. Sömürüyü sınırlandırmak,
  2. Sömürüyü ortadan kaldırmak

  olarak tespit eder ve bu iki mücadeleyi birarada yürütür.
- DİSK içinde yaşadığımız sömürü düzeninin gerçek sorumlusu olan yerli ve yabancı tekelci sermayeye karşıdır. Bu sömürücü güçlerin toplumun kilit noktalarından uzaklaştırılmasının gerekliliğini önemle vurgular.
- DİSK sermayenin baskısına hizmet eden ve ülkemizin ulusal bağımsızlığına ket vuran her türlü ekonomik, siyasal ve askerî örgüte karşıdır.
- DİSK ulusal ve anti - emperyalist bir kuruluştur. Ülkemizi sömüren emperyalist güçlere karşı bütün ulusun çıkarlarını savunur, ulusal bağımsızlığımızın sadık bir bekçisidir.
- DİSK, «Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz» belgisiyle bayraklaşan, işçi sınıfının uluslararası birliğine inancını, yürekten bağlılığını her koşulda sonuna kadar savunmayı vazgeçilmez temel ilke kabul eder. Bütün ülkelerin işçi sınıflarının kardeşçe yardımlaşma, dayanışma ve

sermaye yalan söylüyor..!

SON BİR YILDA DİS
VE 212.998 İŞÇİ KA

Örgütümüze, hemen her gün, memleketimizin dört bir yanından haberler geliyor. İşçiler, tarım işçisi kardeşlerimiz «DİSK'e üye olmak istiyoruz» diyorlar. «DİSK'e geçmek istiyoruz» diyorlar. DİSK'e bağlı sendikalar ve Konfederasyonumuzca bu istekler elden geldiğince değerlendirilmeye çalışılıyor. Hattâ açıkça söylemek gerekirse, kimi işyerlerine yetişilemiyor bile.

Sadece geçtiğimiz son 1 yılda saflarımız arasına katılan sendika ve üyelerini hesap ederken iki noktayı gözden kaçırmamak gerek.

1. Kurulu bazı sendikaların, DİSK içindeki sendikalara olan iltihakları,
2. Mevcut DİSK üyesi sendikaların sayıca genişlemeleri..

Gerçekten bu iki nokta da epey öner
nek olarak TÜM BAĞ-İŞ Sendikası MA
dikamıza, ATOM-İŞ ve İLAÇ-İŞ Sendikal
rol ve Kimya Sanayii İşçileri Sendikasına
ci Sağlık-İş, Has-İş Sendikamıza; Çağd
İş, Maden - İş Sendikamıza, Bağ - Sen
İş Sendikamıza katılarak işçi sınıfımızın
birliğini DİSK saflarında sağlamak yolun
lerce üyeleriyle olumlu adımlar attılar.

Bütün bu gelişmelerin yanısıra DİS
sendikalar üye sayılarını durmaksızın ar
Bu durumu, gazetemizin gelecek sayıları
larımıza ve üyelerimize sunacağız.

Hal böyle iken, DİSK'in gerilediğini
hangi utanmazlar, hangi işçi düşmanları
söyleyebilecek?

YAPI-SEN 10.500 ÜYESİ İLE DİSK'E KATILDI İSMİNİ BANK-SEN OLARAK DEĞİŞTİRDİ..

İşçi sınıfımızın DİSK'e olan güveni ve saygısı, yeni katılmalarla ispatlanıyor. Yapı ve Kredi Bankası emekçilerini birleştiren Yapı-Sen, son Genel Kurulunda adını BANK-SEN olarak değiştirdi ve DİSK'e katılma kararı aldı. DİSK karar organlarında yapılan değerlendirme sonucunda ise DİSK üyeliğine kabul edildi. Bank-Sen'in 10.500 üyesi bulunuyor.

DEVRİMCİ SAĞLIK-İŞ, HAS-İŞ'E KATILDI

Aynı iş kolunda bulunan sendikaların birleşmeleri, DİSK saflarında buluşmaları, işçi sınıfımızın sendikal birliğini sağlayıcı, hızlandırıcıdır. 21 Kasım 1976 Pazar günü toplanan Devrimci Sağlık-İş Genel Kurulu, DİSK üyesi HAS-İŞ Sendikasına katılma kararı aldı. HAS-İŞ ise 20 Kasım Cumartesi günü yaptığı Genel Kurul'da gerekli Tüzük değişikliğini gerçekleştirmişti... DİSK Genel Sekreteri Mehmet KARACA, Genel Kurula yolladığı mesajda, işçi sınıfının sendikal birliğini DİSK saflarında sağlamaya yönelik bu adımı, DİSK'in 550 bini aşkın üyesi adına kıvançla karşıladığını belirtti.

CİNAYET SANIĞI TUTUKLANDI

Bundan bir süre önce Bursa TOFAŞ işyerine faşist komandolar saldırmış ve DİSK üyesi T. Maden-İş Sendikası üyesi işçi Muammer Çetinbaş kardeşimizi öldürmüş ve iki üyemizi de yaralamışlardı. DİSK ve Maden-İş Sendikamız, görgü tanıklarına dayanarak bu cinayetten Türk-İş üyesi işçi düşmanı Türk Metal-İş'i sorumlu tutmuştu. Türk-İş Yöneticileri susmuş, Türk Metal-İş ise bunu reddetmişti. Ama gerçek ortaya çabuk çıktı. Katilin Türk Metal-İş Sendikası (!) Bursa Şube başkanı **Baki Yeşiloğlu** olduğu anlaşıldı. Katil 1 nci Ağır Ceza Mahkemesince tutuklandı.

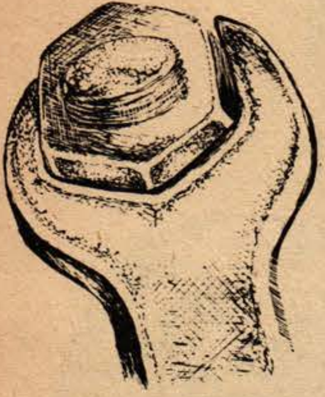
DİSK'in 10 MÜCADELE YILI

DİSK'İN DOĞUŞU

Konfederasyonumuzun kurulması Türkiye işçi sınıfı hareketi açısından bir dönüm noktası olmuştur. 13 Şubat 1967 sınıf sendikacılığı bayrağının kaldırıldığı tarihtir. DİSK, işçi sınıfının devrimci mücadelesinin bir ürünüdür. DİSK 30.000 işçi ile kuruldu. Bugün yarım milyonun üstünde bir güce e-

KEMAL TÜRKLER

DİSK İLKELERİ

birliğine dayanan sömürüsüz, baskısız, savaşsız bir dünyanın kurulması için sürdürülen mücadeleye, Türkiye işçi sınıfının en güçlü demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü olarak katılmak ve bu mücadelenin koparılamaz bir parçası olmak DİSK için, tarihî bir zorunluluk ve üstlenilmesi gereken onurlu bir sorumluluktur. İşçi sınıfının uluslararası birliği, sömürü zincirlerini kıracak, faşizmi ezecek tek güçtür.

- DİSK uluslararası silâh tekellerine ve onların işbirlikçilerine hizmet eden silâhlanma yarışına ve savaş kışkırtıcılığına sonuna kadar karşıdır. DİSK dünya barışının korunmasından, genel ve tam silâhsızlanmadan yanadır. Ulusal fonların silâhlanmada değil, emekçi halkın ihtiyaçlarının karşılanmasında kullanılmasından yanadır.
- DİSK demokrasinin gerçek bir savunucusudur. Anayasal hak ve özgürlüklerin korunması ve geliştirilmesi için vargücüyle çalışır. Sermayenin en gerici kesimlerinin demokrasiyi yok etme çabası demek olan faşizme ve faşist tertiplere yiğitçe göğüs gerer. DİSK bir yandan mevcut demokratik hakları korumak ve daha da geliştirmek için mücadele eder, bir yandan da ileri demokratik bir düzenin tek güvencesinin emekçi halkın kendi iktidarı olduğunu bilir ve savunur.
- DİSK demokrasi mücadelesinde bütün ilerici, demokratik güç ve kuruluşların ortak mücadelesini savunur ve bunun sağlanması için çalışır.
- DİSK işçi sınıfının sendikal kitle örgütüdür. Bütün işçilerin çıkarlarının bir ve aynı olduğu ilkesinden hareket eder. Dil, din, mezhep, ırk, siyasî görüş ve inançları ne olursa olsun bütün emekçileri saflarında birleştirir. DİSK işçilerin birliğini savunur, sermaye sınıfının işçi saflarında ayrılıklar yaratmasına izin vermez. DİSK işçi sınıfının ekonomik mücadelesinde mümkün olan en çok sayıda işçi ve emekçiyi birleştirmek için çalışır.
- DİSK işçi sınıfının sendikal sınıf örgütüdür. Toplumun işveren ve işçi sınıfı olarak iki temel uzlaşmaz sınıfa bölünmüş olduğunu tespit eder. Sınıflar arasındaki bu bölünmenin ancak ve ancak insanın insan tarafından sömürülmediği bir toplum düzeni ile ortadan kalkacağını savunur. Geleceğin işçi sınıfının olacağını bilir ve mücadelesini bu doğrultuda yürütür.
- DİSK görevlerini yerine getirmenin en önemli şartının işçi sınıfının kitle ve sınıf örgütü olma niteliklerini birleştirmek olduğunu bilir ve bu ilkeye uygun davranır.

Gelecek sayımızda DİSK'in Örgütsel İlkelerini anlatacağız.

K'e 12 SENDİKA TILDI

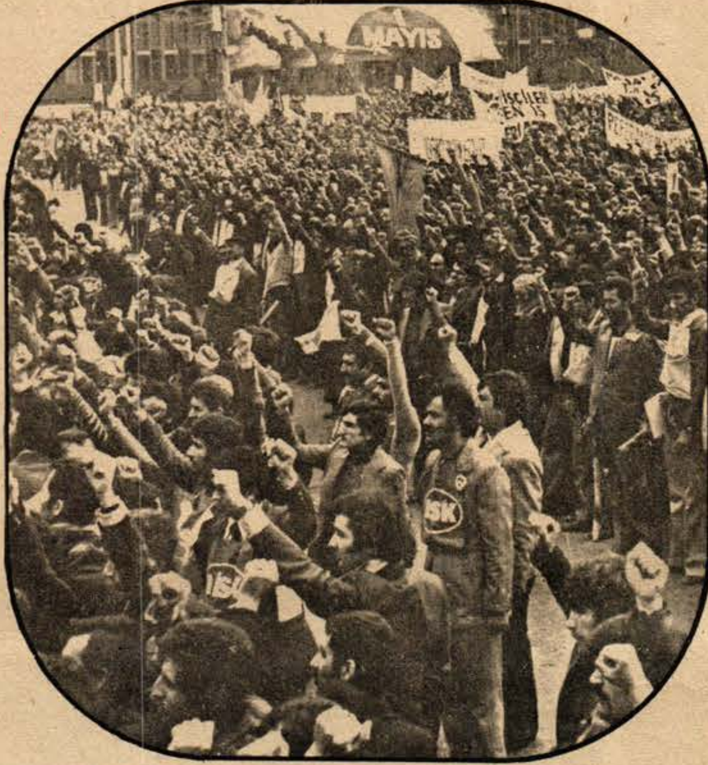
nlidir. Ör- B-İŞ Sen- arı T. Pet- ; Devrim- aş Metal- , Teknik - sendikal da onbin-

K üyesi tırıyorlar. nda okur-

bakalım bir daha

DİSK'E SON BİR YILDA KATILAN SENDİKALAR VE ÜYE SAYILARI

SENDİKANIN ADI	ÜYE SAYISI
1. ÇAĞDAŞ GIDA-İŞ	2.000
2. MAB-İŞ	17.000
3. NAKLİYAT-İŞ	1.000
4. GES-İŞ	10.000
5. BESİN-İŞ	7.500
6. TEKNİK-İŞ	4.634
7. GENEL-İŞ	120.401
8. ÇAĞDAŞ MADEN-İŞ	2.563
9. ASTER-İŞ	4.000
10. T İ S	30.000
11. GAMSEN	3.400
12. BANK-SEN (Eski adı Yapı-Sen)	10.500
TOPLAM 12 SENDİKA ...VE...	212.998 işçi

risti. 1977'nin Şubatında işçi sınıfımız DİSK'in 10 uncu yılını büyük gösterilerle kutlayacak.

DİSK GAZETESİ'nin elinizdeki sayısından itibaren kısa yazılarla örgütümüzün 10 mücadele yılını anlatacağız.

DİSK'İN DOĞUŞU

1947 yılında ilk Sendikalar Yasası çıkartıldı. Bu yasa Toplu Sözleşme ve Grev haklarını getirmedi. Yine de sendikal örgütlenme için bir adım oldu.

1952 yılında Türk-İş Konfederasyonu kuruldu. Türk-İş'in kurulmasında, Irving Brown gibi Amerikan sendikacıları ve Amerikan casusluk örgütü CIA ajanları rol oynadılar. Türk-İş, sermaye güçleri tarafından kontrol altına alındı.

27 Mayıs 1960 tarihine kadar süren ağır baskı döneminde, sendikal eylem olanakları son derece kısıtlıydı. Grev ve toplu sözleşme hakkı yoktu.

1961 Anayasa'sının getirdiği demokratik haklar işçi sınıfımızın mücadelesi açısından yeni bir sıçrama noktası oldu. 1963'de çıkartılan Sendikalar Yasası ve Toplu Sözleşme, Grev ve Lokavt Yasası, sınırlı da olsa, yeni eylem olanaklarının yolunu açtı.

Türk-İş hemen «Uluslararası Hür Sendikalar Konfederasyonu» na üye oldu. Türk-İş bu örgütten, diğer uluslararası sermaye örgütlerinden ve devletten büyük para yardımları almaya başladı. Öte yandan grevlere karşı çıktı, grev kırıcılığı yaptı.

Türk-İş'in işçi sınıfına ihaneti bir bir belgeleniyordu. Sınıf uzlaşmacılığı yaptığı iyice su yüzüne çıkıyordu.

Türk-İş içindeki sağduyulu sendikacılar bu durumu protesto ediyorlar, grevlere sahip çıkıyorlardı. Türk-İş içinde oluşan muhalefet sınıf sendikacılığını benimsiyordu.

Paşabahçe grevi bardağı taşıran son damla oldu. Türk İş yöneticileri, işverenle açıkça işbirliği yapmıştı. Bu örgüt içinde demokrasi yürümüyordu. Taban, söz ve karar sahibi olamıyordu. Dolayısıyla ilerici sendikacılar büyük güçlüklerle karşılaşıyorlardı. Türk-İş sermaye yanlısı bir politika izliyordu. Emek ile sermayenin işbirliğini savunuyordu. «Partiler üstü politika» yutturmacasıyla işçi sınıfının siyasal mücadelesini engellemeye çalışıyordu.

Bu nedenle Türk-İş'in terkedilerek, sınıf sendikacılığının bağımsız olarak örgütlenmesi kaçınılmaz oldu.

Kemal TÜRKLER başkanlığındaki Maden-İş, İbrahim GÜZELCE başkanlığındaki Basın-İş, Rıza KUAS başkanlığındaki Lâstik-İş, Kemal NEBİOĞLU başkanlığındaki Gıda-İş, Mehmet ALPDÜNDAR başkanlığındaki Maden İşçileri Sendikası biraraya gelerek, 13 Şubat 1967'de TÜRKİYE DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU (DİSK)'i kurdular.

DİSK, körü körüne Türk-İş'e karşı bir çıkış olmamıştır. Sınıf uzlaşmacılığına karşı, sınıf sendikacılığının konfederasyon düzeyinde örgütlenişi olmuştur.

DİSK, daha kuruluşunda sömürüyü sınırlama ve sömürüyü ortadan kaldırma hedeflerini, bütünlük içinde, mücadelesine temel taşı yapmıştır. Ekonomik, demokratik ve siyasal mücadelenin birbirinden ayrılamıyacağını vurgulamıştır. DİSK, kuruluşundan itibaren sömürüsüz, baskısız ve savaşsız bir toplum düzenini; yani sosyalizmi benimsemiştir. DİSK'in bu anlayışı Anatüzüğün 3 üncü maddesinin (e) bölümünde şöyle belirtilmiştir:

«Madde 3 e) Emekçilerin, tüm hakların alabilmesi yalnız meslekî mücadele ile mümkün değildir. Bunun yanısıra Anayasadaki demokratik haklarını kullanarak, siyasî mücadele yapmaları da gereklidir. Bu mücadele, işçi sınıfını varlığının tam bilincine kavuşturarak, insanın insanı sömürmesi esasına karşıt bir amaç güder.»

DİSK, her zaman uluslararası işçi dayanışmasını savunmuştur:

«Madde 4 — e) Türkiye dışında olup da işçi sınıfı yararına çalışan ve DİSK'in ilkelerine uygun doğrultuda görüş sahibi olan uluslararası işçi örgütleriyle işbirliği yapmak, bu gibi kuruluşlara üye olmak suretiyle işçi dayanışmasının ürünlerinden yararlanmak,»

Anatüzüğün 4 üncü maddesi DİSK'in Türkiye İşçi sınıfının sendikal birliğinden yana olduğunu vurgular:

«Madde 4 — a) Bütün işçilerin kendi ana işkolları sendikalarında toplanmasını ve bunların da DİSK'te bir araya gelmelerini sağlamak, DİSK'i Türkiye'nin en güçlü ve en etkili meslek örgütü haline getirmek.»

(Devam Edecek)

KEMAL NEBİOĞLU

RIZA KUAS

İBRAHİM GÜZELCE

DİSK'E YAPILAN SALDIRILAR

Büyük parababaları tüm imkânlarını seferber ederek DİSK'e dört bir koldan saldırıyorlar. MC, sermaye basını, ve sınıf uzlaşmacısı (sarı) sendikalar bu konuda parababalarına hizmet ediyorlar. Olmadık uydurma, yalan ve çarpıtmalardan oluşan «haber» ve «yorum»larla halkımızın gözüne kum fırlatıyorlar. Neden DİSK?

Bunun birinci nedeni, DİSK'in sömürüye ve baskıya karşı oluşudur. Büyük parababalarının, onun iktidarlarının, sermaye basınının ve sarı sendikacıların DİSK'i boy hedefi seçmelerinin başlıca nedeni budur. DİSK, işçi ve emekçi halkımızın sömürülmesini önlemek için çaba harcıyor. Hem sömürü oranının azaltılması (sömürünün kısıtlanması) için, hem de sömürünün ve baskının tamamen ortadan kalkması için uğraşıyor. Bu ise, elbette parababalarının ve onların hizmetkârlarının işine gelmiyor.

İkinci olarak, DİSK güçleniyor. İşçiler akın akın DİSK'e geçiyorlar. DİSK'in güçlenmesi demek «sınıf ve kitle sendikacılığının» güçlenmesi demektir. DİSK'in güçlenmesi demek daha iyi bir yasam için sömürüye ve baskıya karşı mücadelenin güçlenmesi demektir. Bu ise, parababalarının ve onların her boydan ve her soydan hizmetkârlarının, gerici basının ve sarı sendikacıların işine gelmiyor. DİSK'e bunun için saldırıyorlar.

Parababalarının bu çok yönlü saldırıları, günümüzde âdeta bir KAMPANYA'ya dönüştü. Amaçları nedir?

1 — İşçilerin biricik demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK'i yıpratmak,

2 — DİSK ile güç ve eylem birliğine giren öbür demokratik ve ilerici güçleri zayıflatmak,

3 — DİSK ve diğer demokrasi yanlısı kişi ve örgütler arasındaki birliği ve dayanışmayı tahrip etmek...

Yani aslında, parababaları, isçiler ve emekçiler üzerindeki sömürülerini daha da arttırmak ve düzenlerini sürdürmek için bir dizi «oyun» tezgâhlıyorlar.

DİSK, yalan ve iftiralarla dolu tezvirat kampanyalarına karşı harekete geçiyor, TEKZİP'ler gönderiyor, mahkemelerin **olumlu** kararlarına rağmen, sermayenin tercümanlığını yapan basın, DİSK'in bu tekziplerini yayınlamıyor.

Çünkü onlar gerçeklerin yayılmasını istemiyorlar. **Zaten, parababaları, halkımızın karşısına gerçek yüzleriyle doğrudan çıkabilecek kabiliyette ve cesarette olsalardı araya böylesi emekçi düşmanı «tercüman» lar katmazlardı.**

daima omuz omuza

İşçi sınıfı güç görevlerin üstesinden geldi son zamanlarda. 1 Mayısla, Bursa mitingiyle, DGM'lere karşı yürüttüğü Genel Yas'la işçi sınıfının gücünü dosta düşmana gösterdi.

Zor yaşama koşulları sonunda çalışma hayatına atılan ve erkeğiyle geçim kavgasında omuz omuza olan emekçi kadın da, bütün bu eylemlerde yerini aldı. Kocasıyla, kardaşıyla evin geçim yükünü paylaşan emekçi kadınlar, onların sınıf savaşında da yanıbaşında olmaları gereğini kavradılar. Erkeğe göre, daha az ücret alarak daha ağır bir sömürü yükünü çeken kadınlar, eşit işe eşit ücret diyerek ve devrimci sendikaların çatısı altında birleşerek, patronların yüreğine korku saldılar. Çünkü patronlar kadınları korkutarak ve sessiz karakterlerinden yararlanarak bugüne kadar çaresizliklerini insafsızca sömürdüler. Yıllar boyu sigortaya bile kaydettirmediler. Hâlâ küçük işyerlerinde binlerce genç kız ve kadın sigortasız ve sendikasız, sabahın erkeninden, akşamın geç vakitlerine kadar çok düşük ücretlerle çalıştırılıyor. Ama kısa sürede bu sömürünün farkına varacaklar ve kapitalist sömürüye karşı kararlı bir kavganın içine girecekler. Çünkü onlar bu kavganın yabancısı değil. Evde babası, kocası, kardaşı, sokakta komşusu, ötede hısmı akrabası, yani ona yakın olan herkes bu kavganın içinde, yakını olan herkes emeğini satarak geçiniyor. Yani ona yakın olan herkes işçi sınıfının içinde. Ve emekçi kadınlar hergün biraz daha ayrı bir sınıf içinde olduklarının bilinciyle bu mücadelede yerlerini alıyorlar. İşçi sınıfının devrimci mücadelesine güç katıyorlar.

ÜNİVERSİTELERDE CAN GÜVENLİĞİNİN OKUMA ÖZGÜRLÜĞÜNÜN SAĞLANMASI ŞARTTIR !

Üniversite gençliğinin can güvenliğinin sağlanması, okuma özgürlüğünün eksiksiz gerçekleştirilmesi, bugün ülkemizdeki en önemli sorunlardan biridir. Gençler faşist kurşunlarıyla can vermek için değil, öğrenim yapmak için üniversitelere kaydoluyorlar.

MC bu olayları önlemek bahanesiyle okulları polis karakolu haline getirmekte, böylece komandoların faaliyetine yardımcı olmaktadır. Bir kısım Polisin komandolarla işbirliği defalarca ispatlanmış bir olgudur. Cumhurbaşkanı bile bir kısım güvenlik kuvvetlerinin tarafsız davranmadığını belirtmiştir. Öte yandan İstanbul Üniversitesi'ne bağlı 656 öğretim üyesi yayınladıkları ortak bir bildiride üniversitedeki olayların, tamamen siyasal güçler tarafından desteklenen bir grubun silâhlı eylemlerinin bir sonucu olduğunu belirtmekte, üniversitelerdeki polis sayısını artırmanın yerinde bir önlem olmadığını söylemektedirler.

Evet, üniversitelerde can güvenliğini ve okuma özgürlüğünü ortadan kaldıran tamamen MC'nin desteklediği Ülkü Ocakları'nın ve benzeri faşist grupların saldırılarıdır. Ve bu saldırılar gerici güçlerin barış, demokrasi, bağımsızlık ve toplumsal ilerlemeden yana olan güçlere karşı toplumun her alanında düzenledikleri saldırılardan ayrı düşünülemez.

MC'nin iktidarda kaldığı süre uzadıkça, üniversite ve yüksek okullardaki cinayetlerin, komando baskınlarının sayısı da artmakta, buralarda eğitim ve öğretim faaliyeti felce uğramaktadır. Hemen hemen her gün bir öğrenci öldürülmekte, sermayenin kiralık katilleri üniversitelerin kapatılmasını sağlamak için herşeyi yapmaktadırlar.

Gerici basın bu olayları ısrarla «sağ-sol çatışması» şeklinde vermeye devam etmektedir. Halbuki gerçekte söz konusu olan, güvenlik kuvvetlerinden de büyük ölçüde yardım alan faşist komando çetelerinin üniversite ve yüksek okulları kendi kontrolleri altına almak için düzenledikleri baskın ve cinayetlerden başka bir şey değildir. Amaçları üniversite gençliğinin ülke sorunlarıyla ilgilenmesini, aydınlanmasını engellemek, gençliği faşizmin bir oyuncağı haline getirmektir. Sözde ilerici geçinen bir kısım maceracı, bozguncu küçük gruplar da faşist komando çetelerinin oyununa gelerek, gerici güçlerin ekmeğine yağ sürmektedir.

Gençlik okuma özgürlüğü istiyor, demokratik bir üniversite istiyor, okullarda ve yurtlarda can güvenliği istiyor. Fakat kendisine sadece ve sadece kurşun lâyık görülüyor. İşçi sınıfı olarak bu iğrenç saldırı ve tertiplerin sona ermesi için, öğrencilerin can güvenliğinin ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması için mücadele etmek önemli bir görev olmaktadır.

TARIM İŞÇİLERİNİN SORUNLARINA ÇÖZÜM GEREK !..

DİSK üyelerinin çoğunluğu köy kökenlidir. Yani köyden gelmiştir. Ama bugün sayıları iki milyonun üzerinde tarım işçisi kardeşimiz, toprak üzerinde ağır şartlarda çalışıyor. Üstelik bu tarım işçileri, sanayide çalışan işçi kardeşlerinin sahip oldukları haklara sahip değiller. Çünkü onların örgütlenmeleri ciddi engellerle önlenmeye çalışılmaktadır. Tıpkı öğretmenlerin, memurların, teknik elemanların ve diğer çalışanların olduğu gibi... Tarım ve Orman işçileri daha hâlâ İş Kanunu kapsamına alınmamışlardır. Tıpkı 16 yaşından küçük çırak ve kalfa'lar gibi... Tarım işçisi kardeşimiz, ağır ve kötü çalışma ve yaşama koşulları içerisindedir. Sendikalaşamadıkları için ücretleri belli değildir. 8 saatten fazla çalışmak zorunda bırakılmaktadırlar. Tarım işçilerinin sağlık sorunları vardır, barınak (konut) sorunları vardır. Yol, su, okul, elektrik sorunları vardır.

DİSK, köy emekçilerinin, tarım işçisi kardeşlerimizin sorunlarıyla giderek daha yakından ilgileniyor. Çünkü onların işçi sınıfı ile elele vermeleri, birlikte ve dayanışma içinde daha iyi bir yaşam için mücadele vermeleri zorunludur. DİSK üyesi Devrimci Toprak-İş ve T İ S Sendikaları tarım emekçilerini saflarımızda örgütlemek için vargücüyle çalışıyorlar. DİSK, sanayi işçileri ile tarım işçileri arasındaki birliğin ve dayanışmanın önemi üzerinde duruyor, bu konuda yol alıyor.

Gazetemiz, bu konuda haber, yazı ve fotoğraf bekliyor.

DİSK DAYANIŞMA FONU İÇİN BİR SERGİ AÇILDI

TÜTED, TÖB-DER, TÜS-DER, İlerici Kadınlar Derneği, İlerici Gençler Derneği, Yazarlar Sendikası, Karikatürcüler Derneği ve Halkevleri İstanbul Koordinasyon Kurulu tarafından, ortaklaşa olarak düzenlenen resim ve heykel sergisi, 16 Kasım günü, İstanbul **Görsel Sanatlar Merkezinde** açılmıştır. 60'a yakın seçkin sanatçının resim ve heykelleriyle katıldığı bu serginin tüm geliri **DİSK'le Dayanışma Fonu'na yatırılacaktır.** Düzenleyici dernekler adına açılış konuşmasını yapan İlerici Kadınlar Derneği Genel Başkanı Beria ÖNGER, katılan sanatçılara teşekkür etmiş, DİSK üyesi işçilerin demokrasi mücadelesine yiğitçe yaptıkları katkıya değinerek demokrasinin işçi sınıfına çok şey borçlu olduğunu ifade etmiştir.

SERGİYE KATILAN SANATÇILAR

MEHMET AKSOY	NEŞET GÜNAL
RAMİZ AYDIN	B. V. İSLİMYELİ
ZEHRA ARAL	NURİ İYEM
CİHAT ARAL	HUSAMETTİN KOCAN
ŞÜKRÜ AYSAN	G. KARAMUSTAFA
MUSTAFA ATA	FETHİ KAYAALP
AYDIN AYAN	KADRİ ÖZAYTEN
AYATAÇ MUSTAFA	İBRAHİM ÖRS
SEYYİT BOZDOĞAN	AYDEMİR ÖKMEN
GÜLGÜN BAŞARIR	GÜROL SÖZEN
CEVDET BİLGİN	HÜSEYİN PARILTAN
ADNAN ÇOKER	HALE SONTAŞ
MUSTAFA DERİOĞLU	NEVHİZ TANYELİ
ABİDİN DİNO	YUSUF TAKTAK
METİNEKİZ	ORHAN TAYCAN
EMEL ERKMENOL	İSMAİL TÜREMEN
NEŞE ERDOK	NİYAZİ TOPTOPRAK
METİN ELOĞLU	GÜREL YONTAN
DEVRİM ERBİL	
FÜREYYA KORAL	
SENİYE FENMEN	
MEHMET GÜLERYÜZ	

Sahibi: Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu adına Genel Başkan Kemal TÜRKLER ● Yazı İşleri Müdürü : Hüsnü DİLLİ ● İdare Yeri : DİSK Merter Sitesi Sendikalar Binası Aksaray / İSTANBUL ● Tel: 25 89 68 - 25 01 33 ● Gönderilen Yazı, resim v. b. yayınlansın yayınlanmasın iade edilmez ● Bağışlar için Posta Çeki Hesap No: 96814 Dizgi: İstanbul Matbaası Tel: 26 41 83 - 22 85 87 ● Basıldığı yer:

işçiler diyor ki!

● **FAŞİST MUSSOLİNİ İTALYASINDAN ALINIP GETİRİLEN, 1936 YILINDAN BU YANA İŞÇİ SINIFININ DÜŞÜNCE VE EYLEMİNE YASAK KOYAN TCK'NUN 141 VE 142 NCİ MADDELERİ ORTADAN KALDIRILMALIDIR'**

SSK BATAKLIKTAN KURTARILMALIDIR

● Bugün SSK'dan şikâyetçi olmayan sadece işverenlerdir. Çünkü SSK, Müdürler Kurulunu olusturan üçlü bir el tarafından işverenlerin arpalığı, KREDİ DEPOSU durumuna gelmiştir. İşverenlerin SSK'ya prim borçları 4 milyar liraya varmıştır ve onlar bu borçlarını faizsiz kredi gibi kullanmaktadırlar.

● İsverenler, aynı zamanda da, SSK'nın kredilerinden % 1 gibi küçücük bir faizle yararlanıyorlar. Tunç - Side yönetimi bu konuda sermaye erbabına yardımcı oluyor. Üstelik sigortalı isçiler için ayrılan konut kredilerinden yararlanlar sağlayanların çoğunluğu da işçiler değil, vurguncular dır.

● SSK'nın başına çöreklenenler, vurgun ve soygunlardan doğan açığı, işçilerden kesilen primleri yükselterek gene işçilerin sırtına yüklüyorlar.

● Bugün SSK'nın 15 milyar lirası çok düşük faizle devletin iç borçlanma tahvillerine bağlanmıştır. SSK yönetimi sosyal sorunların çözümü için gerekli yatırımlara girişmiyor. Örneğin SSK'nın ilâç fabrikası kurması engelleniyor. SSK'nin 31 inci Genel Kurulunda da bu ve benzeri sorunlar hasıraltı edilmiş, isçi sınıfının sosyal güvenlik sorunları ve yurt dışında çalışan 1 milyonu aşkın işçinin emeklilik hakkı geçiştirilmiştir.

● MC, isverenler ve Türk-İs yönetiminden oluşan SSK yönetimi, işçi sınıfının mücadele ile elde ettiği sosyal sigorta haklarını barbarca çiğniyor. SSK iscive hizmet etmiyor. SSK gömüldüğü bataklıktan kurtarılmalı, işçi ve halk yararına hizmet eder bir duruma getirilmelidir. Hangi sendika veya konfederasyona bağlı olursa olsun, bütün isçiler bu konuda da elele vermelidirler. DİSK, bu konudaki çağrısını bu vesileyle bir kere daha tekrarlıyor...

BULMACA KÖŞESİ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	M	A	D	E	N	İ	Ş	■	A	V
2	A	T	A	L	A	S	■	E	G	E
3	T	A	R	L	A	T	A	N	■	N
4	E	K	■	E	Ş	İ	T	■	■	C
5	M	■	K	K	■	D	A	İ	R	E
6	A	M	A	■	D	A	■	T	I	R
7	T	E	R	C	Ü	■	T	A	B	E
8	İ	K	T	İ	D	A	R	■	A	M
9	K	O	■	L	Ü	L	E	■	K	O
10	■	K	■	A	K	İ	D	N	E	S

Soldan Sağa:
1. DİSK'e bağlı bir sendikanın adı; yabani hayvan, kuş ya da balık tutma işi. 2. Tersi yemek arasında yenilmek için hazırlanan ekşili ve yağlı yardımcı yemek; madenleri sürte sürte aşındırıp istenilen biçime sokmak için kullanılan sert çelik araç. 3. Bir cins sert kumaş. 4. İlâve; aynı, denk; 5. Kara Kuvvetlerinin kısaltılmışı; içinde ancak kira ile oturabildiğimiz bina bölümü. 6. Kör, gözü görmez; Tersi isim; Uluslararası taşımacılık yapan büyük kamyonlara verilen ad. 7. Tersi çalışmamız karşılığında patrondan aldığımız ve patronların her zaman dondurulmasını istediği şey; tersi boyutlar. 8. MC'nin ne olursa olsun elinden kaçırmak istemediği şey; tersi su (eski dilde); 9. Bir edat; Eskisehir'de çıkan ünlü bir taş; tersi yay ile atılan. 10. Tersi burjuvaziye karşı savaşımda kullandığımız ekonomik örgüt.

Yukarıdan Aşağıya:
1. Sayılarla uğraşan bilim dalı; 2. Cüretkâr, atılgan; dokuma tezgâhlarındaki masuralı bir araç. 3. Geniş olmayan; gençliği ve körpeliği kalmamıs. 4. Tersi baş, kafa (argo); mobilyaları parlatmak için sürülen şey. 5. Ölünün vücudu, ceset (eski dilden); üfleyince tiz bir ses çıkaran âlet. 6. Dilekçe (eski dilde); bir erkek ismi. 7. Ced, dedelerden ya da babalardan her biri; tersi insanı için için kemiren üzüntü. 8. Genişlik; tersi gelecek (eski dilde). 9. Balık avlamada kullanılır; Tersi büyükler, kodamanlar, ileri gelenler (eski dilde). 10. Devrimci bir Şili halk şarkısının adı (Türkçe anlamı: zafer bizimdir!)

DİN SÖMÜRÜCÜLERİ

Burjuvazi her zaman emekçi halkın dinsel duygularını, mukaddes saydığı inançları istismar edegelmiştir. Halkın kurtuluşu için mücadele edenleri dinsizlikle suçlamak, onların sadece ve sadece dini ortadan kaldırmak için çalıştıkları, camileri kapatacakları şeklinde yalanlar çıkarmak, parababalarının her zaman baş vurduğu sahtekârlıklardır.

Halbuki herkes bilir ki burjuvazinin dinle hiç mi hiç ilgisi yoktur. Onun dini imanı para, vurgun ve sömürüdür. Onun icin din sadece emekci halkı kandırmada kullanılacak bir araçtır. Bütün burjuva partilerin din istismarcılığı yapmaları, halkı onun dinî inançlarıyla oynavarak kendilerine bağlamak istemeleri bundandır. Burjuvazi kendi sömürü düzenini ayakta tutmak için din sömürücülüğü ile sosyalizm düsmanlığını iki namlulu bir tüfek gibi kullanıyor.

Bu silâhı parababalarının elinden almak, din sömürücülüğüne izin vermemek biz isciler için büyük önem taşımaktadır. İsci sınıfı, her zaman bütün halkın dinî inançlarına saygı duyar, herkes için ibadet özgürlüğünü savunur. Aynı zamanda ortak mücadelede inanç ayrılıklarına önem vermez, din farkı kabul etmez. Bütün sömürülenlerin ortak mücadelesini savunur.

Türk-İş'in işçi düşmanı yöneticileri ve bunların saksakçıları Sevdisehir'de, İskenderun'da, DİSK'in karşılarına çıktığı her yerde ve son olarak Petkim'de din sömürücülüğü yaptılar. Utanmadan DİSK'i din düşmanı ilân ettiler, bu yolla işçileri kandırmaya çalıştılar. Bu yola her zaman başvuracaklardır. Gerçekleri söylemeye yüzleri olmadığı için yalana sarılacaklardır.

Gerici güçlerin, ve büyük sermaye hizmetkârlarının; halkın dinî inançlarını sömürülerine ve baskılarına âlet etmelerine izin vermeyelim.

HİÇBİR YERDE CAN GÜVENLİĞİ YOK!

Maden - İş'in eğitiminden dönmekte olan Philips işçisi BERRİN EGEMEN Zincirlikuyu'da karşıdan karşıya geçmekte iken ezilerek öldü. Durmadan araba yapıp satan parababaları yolların yeterli olup olmadığını düşünmüyorlar. Ayrıca, yeğenlerinin ceplerini doldurmaktan temel hizmetlere para ayıramıyan «sayın büyüklerimiz» altüst geçitler gibi trafik için gerekli yatırımları yapmıyorlar. Çünkü küçücük yaşlarda ekmek parası uğruna yollara düşen genç kızların hayatları bir önem taşımıyor onlar için.

TRT TELEVİZYONU MU ? POLİS TELEVİZYONU MU ?

Akşamları yorgun argın eve gelip de biraz olsun kafamızı dinlemek için televizyonun karşısına oturduğumuzda hemen hemen her gün bir polis filmiyle karşılaşmaktayız. Bunlar arasında Mac Millan ve Karısı, Polis Dosyası, Kadın Polis, İhtiyar Delikanlı, Görevimiz Tehlike dizileri, adı hemen akla gelenler. Bütün bu Amerikan yapımı dizilerde polislerin nasıl «fedakârca» görevlerini yaptıkları, «kamu düzenini korumak» için her türlü tehlikeye «nasıl göğüs gerdikleri» anlatılıyor.

Özellikle MC iktidarı döneminde TV'de bu kadar çok sayıda polis filminin gösterilmesi ilginçtir. Zaten kısıtlı olan demokrasiyi tamamen ortadan kaldırıp, yerine tam bir polis devleti geçirmek arzusuyla yanıp tutuşan MC'nin, televizyonda bol bol polis filmi göstermesi, kamuoyunu şartlamaktan başka bir amaç taşımamaktadır.

Eğlence filmi diye yutturulmaya çalışılan bu Amerikan polis filmlerinin haftada dört-beş kere gösterilmesi ile polis, halkın gözünde sempatiklestirilmeye çalışılmakta, böylece MC'nin anti - demokratik bir polis devleti kurma girişimlerine kamuoyunda taban hazırlanmak istenmektedir. TRT yayınlarının halkın istemlerine taban tabana zıt bir hale gelmiş olmasının en son örneği de bu polis dizileridir.

SPOR YAPMAK EMEKÇİLERİN HAKKIDIR

LÜKS TESİSLERE MİLYONLAR YATIRILIRKEN, EMEKÇİ ÇOCUKLARININ YETENEKLERİ BÖYLE ÇÖPLÜKLERDE ZİYAN EDİLİYOR.

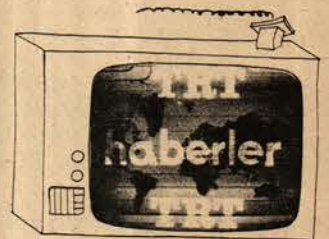
Spor, insan yaşantısında, beslenme gibi, eğitim gibi, dinlenme gibi önemli yeri olan bir gereksinmedir. Ve nasıl biz isçilerin, emekçilerin bu sermaye düzeninde tüm bu gereksinmeleri karşılanmaktan uzaksa, spor yapma imkânı da isçilerden, emekçilerden o denli uzaktır. Milyonlara mal olan stadlar, koca salonlar profesyonel spor (!) lara ayrılıyor. İşçilerden, emekçilerden alınan vergilerle parababalarının yasadığı semtlerde spor tesisleri kuruluyor. Oysa emekçi semtleri bu olanaktan yoksun.

Emekçi çocukları boğazlarından, günlük nafakalarından arttırıp aldıkları topla yıkıntılar içinde çamura, toza bulanarak spor yapmaya çalısıyorlar.

Bir tarafta kireçler, taşlar, tahtalar yığılı, bir yanda emekçi çocukları top koşturmada. Hani Anayasamızın «insanın maddi ve manevi varlığının gelismesi için gerekli sartların hazırlanmasını», «herkes için insanlık haysiyetine yaraşır bir yasayıs seviyesinin sağlanmasını» devlete görev kılan maddelerinin uygulanışı?

Spor yapmak işçilerin, emekçilerin de hakkıdır. Emekçi çocukları da yararlanabilmeli spor tesislerinden. Spor yapmak insanca yasamanın bir kosulu ise, spor tesisleri emekçilere acılmalıdır. Seyir sporu değil, kitle sporunun kosulları yaratılmalıdır.

GÜLDÜŞÜN

SÖYLEYENE DEĞİL, SÖYLETENE BAK!

GENEL YASIMIZ YURTTA VE DÜNYADA BÜYÜK DESTEK GÖRDÜ

Büyük işverenler kendi sömürülerini artırmak icin Devlet Güvenlik Mahkemeleri adı altında bir yasa tasarısını kanunlaştırmak istediler. MC, buna aracı oldu. Sermayenin diğer hizmetkârları, gerici basın, sarı sendikacılar elele verdiler. «Devlet biziz, kendi güvenliğimizi sağlama almak için bu kanunu yasalaştıracağız», dediler. Halkımıza yalanlar kustular. Gerçekleri gizlediler. Bu mahkemeler ile isçilerin ilgisi olmadığını bile söylediler. DİSK, toplamı 2 milyonu bulan bildirileri ve diğer yayın, demeç, vb. ile gerçeği isçi sınıfımıza, kamuoyuna duyurdu. Halkımızın büyük coğunluğu DGM'ye karsı çıktı. Sermaye kodamanları, MC; «— Bu kanun çıkacak», dediler. İşçi sınıfımız ise : «—Hayır, cıkmayacak», dedi. Sonuç ortadadır. Bu fasist yasa taslağı yasalasamadı. İsçi sınıfımızın, DİSK'in, 16 Eylül'de ilân ettiği «Genel Yas» ile kaydedilen gelismeler sermaye cephesini geriletti. Parlamento dısı muhalefet ile parlamento içi muhalefet birlesti. CHP, yasa taslağını Meclis'te engelledi. İşçi sınıfımız, DİSK, tüm ilerici güçleri «Anayasal hak ve özgürlüklerin korunması» konusunda ortak bir yolda topladı. DİSK'in demokrasi mücadelesi, yurttan ve dünyadan büyük destek gördü. Yüzlerce örgütten ve binlerce kişiden gelen destek mesajları, isçi sınıfımızın, DİSK'in gücünü, ulaştığı boyutları gösterdi. Tabanı ve yönetimi ile bir bütün olan konfederasyonumuza ulasan destek mesajları şu kuruluslardan geldi:

Dünya Sendikalar Federasyonu adına Genel Sekreter Pierre GENSOUS, Fransa Genel-İs Konfederasyonu (CGT, aynı zamanda Cumhurbaşkanı F. Korutürk'e de bir telgraf çekmiştir), Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu, İlerici Gençler Derneği, Pamukbank T.A.S. Mensupları Sendikası, İlerici Kadınlar Derneği, TÖB-DER İstanbul Subesi, TÜS-DER İstanbul Subesi, TÜM-DER İstanbul Şubesi, TÜTED İst. Sb., TÜMAS İst. Sb., İstanbul'da bulunan 11 Mimar ve Mühendis Odaları Merkez ve Sube Temsilcilikleri, Frankfurt Türkiyeli İsciler Birliği, TÜRKİYE BARIS VE ÖZGÜRLÜK KOMİTESİ, Fransa Genel-İs Konfederasyonu'na bağlı Hizmetler Dağıtım ve Ticaret Personeli Federasyonu, CGT Bankacılık Federasyonu, CGT Meslekî ve Teknik Eğitim Ulusal Sendikası, CGT Kimya Sanayii Ulusal Federasyonu, CGT Türk İscilerinin Sesi Sendika Bülteni, Almanya Stuttgart'dan bir grup sosyal Danısman, TÜS-DER Genel Merkezi, YAPI-SEN (Yapı ve Kredi Bankası İscileri Sendikası), Fransa Genel-İs Konfederasyonu (CGT) üyesi 2,5 milyon isçi adına Genel Sekreter Georges SEGUY, Türkiyeli İsçiler Birliği (Rotterdam) (Committee of foreign Workers), Çağdaş Hukukçular Derneği, Dostlar Tiyatrosu, TÖB-DER Sırnak Şb., TÖB-DER Gölbası Şb, Şarkısla'lı Yurtsever Gençlik, Şarkısla CHP Gençlik Kolları, TÖB-DER İzmit Şb., TÖB-DER Gebze Şb., TÜRK - DANIŞ (Arbeiterverein), TDF, Sorgun Halkevi, TÖB-DER Bahadın Şb., Alaçam Halkevi, Alaçam TÖB-DER Şb., MÜNİH Amele Birliği, Münih Türkiyeli Sosyalistler Birliği, Türkiye İsci Kültür Birliği, Sağırköyü Yurtseverleri, Münih Türk Öğrenci Derneği'nden olusan «DGM'ye Hayır» Komitesi, Ayvalık'lı Sosyalistler, Sosyal-İs Sendikası Kütahya Sb., Yahyalı Köyü Yurtseverleri, TÖB-DER Nazilli Şb., TÖB-DER Şarkısla Sb., Baysen-İs Van Şb., TÖB-DER Aydın Şb., TÖB-DER Kiraz Sb, Almanya'daki sosyal danısmanlar adına Özcan SAĞLAM, TÖB-DER Gölbası Şb., TÖB-DER Adıyaman Sb., TÖB-DER Gölcük Şb., TÖB-DER Karamürsel Sb., İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği, Kızılcakısla Köyü yurtseverleri, Sarıkısla köyü yurtseverleri, Akçakısla köyü yurtseverleri, Genel-İs Kocaeli Şb.'si üyeleri, Sivrialan Köyü Yurtseverleri, Genel-İs Kayseri Şb., Weinheim Türk İsciler Birliği, Babaeski Demokratik Kültür Derneği, Sorun Yayınları, Bremenli İlerici İsciler, TÜMZER-BANK - DER, Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu, İsveç Türkiyeli İlericiler Birliği, Batı Berlin Türk Toplumcular Ocağı, İsveç Türkiyeli Öğretmenler ve Eğitmenler Birliği, Stutgart Türkiyeli Kadınlar Birliği, İngiltere Barış ve Özgürlük Komitesi, Batı Berlin Alt Mariendof Gaz İscileri, KORU Emekcileri, İngiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği, Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği, Almanya'dan 31 imzalı destek mektubu, İlerici Kadınlar Derneği İzmir Şubesi, Lâstik-İş Send. İzmir Şb., ASTA Genel Yüksek Okullar Öğrenci Yardımlaşma Örgütü, Mainheim Türk Toplumcular Ocağı, İngiltere Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu, Motoroen Türbien Union M. T. U. İşçileri, Brüksel Barıs Hareketi, Türkiyeli İşçiler Derneği, İlerici Kadınlar Derneği Ankara Sb., İMF, Sosyal-İş Zonguldak Sb., Konya Ereğlisi yurtseverleri, Ankaralı İlerici Yurtsever gençler, TÖB-DER Malatya Sb.'si...

Ve burada yer veremiyeceğimiz kadar fazla yüzlerce ilerici avukat, öğretmen, yazar, sanatçı, politikacı, köy emekcisi,... DİSK'i destekleyen mesajlarını ilettiler. Halk düşmanı girişimlere karşı, ve demokrasiden yana muazzam bir politik ordu olusturuldu. İsçi sınıfımızın ve tüm ilerici güçlerin, ulusal ve uluslararası birliğinin önemi ve etkinliği kanıtlandı. Yaşasın işçi sınıfının ulusal ve uluslararası birliği...

DİSK'İN ULUSLARARASI İLİŞKİLERİ GELİŞİYOR

Irak Arap Baas Sosyalist Partisi Ulusal Komutası Dış İlişkiler Dairesinin, «Devrim uygulamalarını gözlemek amacıyla» Irak'a davet edilen Genel Başkan Kemal TÜRKLER Başkanlığında, Başkanvekili Rıza GÜVEN, Yürütme Kurulu üyesi Celâl KÜÇÜK, Dış İlişkiler Dairesi Müdürü Sina PAMUKÇU ile Basın Yayın ve Tanıtma Dairesi Müdürü Hüsnü DİLLİ'den oluşan bir DİSK heyeti 26 Ekim 1976 günü IRAK'a gitti. DİSK Heyeti IRAK'ta sıcak bir ilgi ile karşılandı. Baas Partisi Dış İlişkiler yetkilileri ve IRAK Genel Emekçi Sendikaları Konfederasyonu yöneticileri ile olumlu görüşmeler yapıldı. DİSK heyeti Bağdat ve Babil yöresinde incelemelerde bulundu. IRAK Devrim Müzesine yapılan ziyarette K. TÜRKLER deftere şunları yazdı :

«Irak devrimine ait bu müze geleceğe ışık tutuyor». «Yürütülmesi gereken uzun yolu, Irak'ın, devrim şuurunun sıcak tutulması ile kısa sürede aşacağımı ümit ve temenni ediyorum.»

Orta Doğu'da emperyalizmin kıskacından sıyrılan, barış ve ilerlemeden yana güçlerin yanında yer alarak Filistin Halkına ve Dünya barışına destek olan IRAK'a yapılan ziyaret DİSK'in uluslararası iliskilerindeki ilkeleri açıklıkla yansıtmış, IRAK işçi sınıfının sendikal örgütü ile dayanışmasını göstermiştir.

İSPANYA DA İLK GENEL GREV

11 ve 12 Ekim tarihleri arasında Catalonya'da başlayan gösteriler, ayın 13'ünde tüm ülkeye yayıldı. Ekim başında, Jesus Maria Zabala adlı bir işçinin polis tarafından öldürülüşünü protesto etmek amacı ile, Guipazcon bölgesi'nde 200.000, Biscaya bölgesinde ise 100.000 işçi greve gittiler. Fabrikalarda, bankalarda, dükkânlarda, bürolarda ve basınla calışmalar durdu.

Diğer taraftan Bilbao çevresinde, 30.000 den fazla gösterici, araba, insaat malzemesi ve kaldırım taşları ile barikatlar kurdular. Bu barikatların üzerine diktikleri pankartlarda «Cinayetlere Son», «İspanya'ya Özgürlük» belgileri (sloganları) okunuyordu. Polisler, gözyaşartıcı bombalar ve kauçuk kurşunlarla topluluğu dağıtmaya çalıştılar. Bu arada birçok insan yaralandı.

FAS :

Resmî kaynaklar, Aralık 1975'den Mart 1976'ya dek geçen zamanda, hayat pahalılığının % 5,9 arttığını bildirmektedirler. Bazı yetkililer, 12 ay içinde, işçilerin satın alma güçlerinin % 40 oranında azaldığını söylemektedirler. 1975 yılında gelişmiş olan sendikal savaşımlar, 1976 nın ilk yarısında da güç kazanarak, birçok işkolunu kapsıyacak şekilde büyümüştür. Madencilik alanından birkaç örnek verelim. Nisan 1976 - Kazan ve Demir - Döküm Fabrikaları'nda grev, Nisan/Mayıs 1976 - Boru sanayiinde işin durdurulması, Haziran 1976 - Rabak'ta Renault fabrikasının tüm personelinin katıldığı grev.

Sadece Casablanca şehrinin endüstri bölgesinde geçtiğimiz günler içinde 100.000 kişi işbaşı yapmadı. İşçilerin istekleri genellikle, ücretlerin %50 oranında arttırılması, aile yardım paralarının çoğaltılması, ulaştırma ve konut koşullarının geliştirilmesi konularını içeriyor.

DANİMARKA :

Danimarka hükümeti» tarafından planlanan «Kemerleri sıkma politikası» geniş işçi kitlelerinin tepkisine yol açtı. Bu plan gereğince, işçi ücretlerinin yıllık artışı % 6 olarak donduruluyor. Kamu yararına yapılan harcamalar kısıtlanıyor, benzin, otomobil, bira, kahve, çay ve şeker üzerinden alınan dolaylı vergilerin miktarı arttırılıyor. Hükümetin izlediği bu politika, 17 Ağustos günü, 15.000 den fazla isçinin Kopenhag'daki parlamento önünde toplanmasına ve protestolara neden oldu. Bunu, ülke içinde girişilen birçok grev ve gösteriler izledi. Elsinor gemi inşaat şantiyelerinde işçiler işi durdurma kararı aldılar. Otobüs ve kamyon sürücüleri uzun süre işe çıkmadılar.

HASAN SARICA'NIN BASINA AÇIKLAMASI

Lefkoşe Devrimci Genel - iş Sendikası Genel Sekreteri Hasan SARICA, 22 Ekim 1976 tarihinde Devletin Genel - İş Sendikasına karşı takındığı tavrı eleştiren bir açıklamada bulunmustur. Devlet Bütçesinden TÜRK-SEN'e yüzbinleri bulan yardımlar yapılırken, işçi sınıfının gerçek sendikal örgütleri olan Devrimci Genel-İş ve Yol-İş Sendikalarının toplantılara katılmasına dahi olanak tanınmadığını belirten Hasan SARICA, Türk-Sen'in işçi haklarını savunmaktan çok uzak olduğunu söylemistir.

İşçi sınıfının, sınıf ve kitle sendikacılığı hareketinin baskılarla durdurulamayacağı görüşünün savunulduğu açıklama sonunda, tüm işçiler Devrimci Genel-İş Sendikasında ekonomik istemleri ve demokratik hakları için mücadeleye çağrılmıstır.